

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Magni Servi Dei P. Julii Mancinelli Societatis Jesu

Cellesi, Jacopo

Oeniponti, 1677

II. De animalibus in purgatorio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42734

CAPVT II.

De Animabus in Purgatorio.

Pro defun-
ctis fecit,
quoties po-
tuit.

Quoties
oraret pro
ipsis.

Conscri-
psit Tracta-
tum iuvan-
dis iisdem.

SI Pater Julius tantâ usus est Misericordia erga corpora proximorum, id quod in tota ejus vita, & maximè in antegresso hoc capite vidimus, multò major sanè fuerit ea, quam exhibuit eorum animis, non solùm dum viverent tot obitis & exantlatis ærumnis & laboribus, quos hucusq; descripsimus, ad eos convertendos ad Dominum Deum ipsorum, verùm etiam post mortem in liberandis iis ex ergastulo purgatorij ignis. Quoties potuit, Missæ sacrificium pro iis obtulit, & id quidem cum studio & affectu peculiari. Longo annorum decursu perseveravit quotidie in fine cujusque horæ in adjiciendis certis orationibus, quibus annexæ sunt indulgentiæ, pro piis manibus. Cùm manè se vestiret, aut noctu se exueret, incedendo per ambulacra Collegij, descendendo, vel ascendendo per scaldas semper orabat pro iis, subfurando id temporis, quod aliàs solet perire, cujus sanè avarissimus erat. Pro iisdem piis manibus recitabat identidem, & volebat id etiã ab aliis fieri, quasdam certas orationes, à se compositas ad honorem sanctissimæ Virginis, inferendo omnes dolores ab ipsa toleratos, & à Jesu Christo, à sanctis Martyribus, & ab omnibus jam beatis, & antehac in illo igni perpurgatis, & erivatis. Conscripsit etiam Tractatum brevem instruendis iis, qui dediti sunt iuvandis sanctis illis animabus. Iter agens identidem pro iis fundebat preces, labores & ærumnas, quos exantlabat, pro iis offerebat. Incedens pedes, & ubi viæ occurrerant saxosæ, & difficiles exuebat se calceis ex professo, ut plus pateretur, & satisfaceret pro iisdem. Et si viæ essent commodæ, resumebat incedendi laborem nudis pedibus, quinque vel sex millibus ante earum terminum, ut, cùm lassatus

lassatus esset à facto jam itinere, plus inde meriti ex majore devicta difficultate colligeret. Consuetæ suæ, sat longæ flagellationi subiciebat aliam singularem pro piis manibus. Aliàs ustulabat corpus suum ignibus ac tædis, ut dolor inde perceptus duraret ipsam noctem. Hoc ipse pro anima Domini Marci Antonij d' Oria fecit tunc demortui.

Consuetæ
disciplinæ
subdebat
aliam pro
defunctis.

In Liturgia quotidie recordabatur piorum manium, præsertim eorum, qui obiissent in mari, in bello, in carceribus, per manum Justitiæ, inter Hæreticos & infideles; persuasum enim habebat hujusmodi manes esse suffragiorum magis indigos, & ab aliis desertos. Hæc magna Patris Julij caritas tam erat piis illis manibus opportuna, & fructuosa,

Quorum
potissimum
manium
recordare-
tur.

ut sæpe ad eum ventitarent proprias ipsi necessitates & debitorum nomina proposituri. Frater ejus Germanus Flaminius militiæ mortuus in Francia contra Hugonotos terriùm ipsi apparuit tanta circumdatus pœnâ, ut Pater Julius affirmet, tempus duarum horarum, quibus illum pati conspexit, visos fuisse plurimos annos. Anima Antonij Hugolini sui Magistri, qui postea in aula Gregorij XIII. fuit homo illustris, & insignis prælatus, apparuit ipsi afflictissima in medio flammaram validis constricta igneis catenis, fudit pro ipsa multas orationes, pro ea litavit, inde ipsi apparuit in glorioso cœli recessu tota lucida, facie non solum amænâ & lætâ, verùm & ore subridente, in gestu gratias agentis. Nondum intellexerat de obitu Domini Cæsaris Pignatelli, cùm is ipsi apparuit noctu 17. Augusti Anno 1613. constitutus in tormentis, orans atque obsecrans illum, ut faceret pro se ad aram, fecit statim altero insequente die. XVII. Aprilis Anno 1614. cùm faceret pro anima Domine Ludovicæ Coppolæ conjugis Francisci Antonij Portij, raptus fuit in altissimum Montem, supra quem Civitatem conspexit tam vastam & amplam, ut, quo plus de ea videret, hoc plus superesset videndum. In illa eminebat

Pij manes
propone-
bant ipsi
suas neces-
sitates.
Germanus
ejus Flam-
inius.

Anima Hu-
golini ipsi
gratias
agit.

palatium

palatium elegantissimum, totum candidum. Perrexit ille hoc ardentius orare pro illa, quam necdum videbat, & ecce! magnus eam numerus sanctarum totam in facie splendentem & gloriosam ducunt in pulcherrimum conclave præsente Christo Domino. Obierat illa duobus diebus ante. Etiam Frater Botton Patris Julij socius, homo & ipse magnæ virtutis habuit hanc ipsam visionem, & illam Patri Julio narravit.

Frater Bot-
ton habuit
eandem vi-
sionem.

Fratrem
Franciscū
de Mustac-
cis videt
totum læ-
tum.

Casus gra-
tiosus cum
anima Epi-
scopi Ca-
puani.

P. Julius
pallium
repetiit

Obierat Nolæ noster Frater Franciscus de Mustaccis; Pater Julius in suis orationibus eum commendaverat Deo, & nihil poterat de illo intelligere, nec illum sibi amplius de facie repræsenterare. Obierat is biduo ante, cum ipse 28. Julij, Anno 1612. pro ipso fecit, & ipsum sacro calici supposuit. Tunc eum vidit, & agnovit totum lætum & amœnum instar Angeli. Casus gratiosus fuit, qui ipsi cum anima Archiepiscopi Capuani Cæsaris Costæ sui patris materni occurrit. Hic cum esset in vivis, dederat ipsi eleemosynam ad conficiendum pallium; postea mortuus, cum Pater Julius quodam die cogitaret exire domo, & jam humeros pallio onerasset, ecce adest illi in flammis ad spectabilis, ipsumque orat efflictim; daret sibi illud pallium tantisper mutuam, quod ipse promptissimè fecit. Bona illa anima se totam illo pallio penitissimè, & applicatè involvit, eoque ita se sensit refrigerari, ut non amplius cogitaret de illo restituendo, donec Pater post longiorem moram coactus est illud repetere. Viderat P. Julius absens mortem hujus Domini; postea vidit illum quoque inter certa saxa pati, & denique petentem sibi concedi hoc pallium. Cujus eleemosyna tantopere eum juvit in nostrum quoque exemplum. Simili propè in actu familiaris commendationis & securæ confidentiæ 8. Febr. Anno 1606. anima Patris, Domini Marij de Vicariis Baronis de Monteforti aliquot antè annis defuncti comparuit; quippe quæ sellam, in qua P. Julius assederat, comple-

complectebatur, blandiebaturque ipsi ad impetrandum ab eo sacrificium. Sacrificavit, & illa sancta anima non amplius apparuit.

Animæ
blandiun-
tur P. Julio.

Non perinde jucundum, imò terrificum fuit, quod ipse narrat sibi accidisse cum quodam alio Episcopo. Erat ejus Episcopatus satis pinguis reddituum facile 5000. coronatorum annuorum, & in ipso vixerat circa triginta annos, bonorum morum, modestus, segregatus, & probi exempli, plus tamen justo remissus, & frigidus in reprehendis & castigandis Clericis, & aliis fontibus. Reditus suos non dabat suis, sed quidam ejus aulæ præfectus expendebat eos magis in privatam, quam in publicam utilitatem, Veteres Ecclesiæ paulatim corruebant, nova palatia struebantur. In cæmeterio illius templi principis erant depositæ multæ & insignes reliquiæ sanctorum Martyrum, partem sub terra, partem supra illam in quibusdam tumbis marmoreis. Istæ incuriâ custodum erant per pia furta evacuata. Nonnulli horum sanctorum Martyrum apparuere Patri Julio, mandantes, ut admoneret Episcopum negligentiam, & ipsi indicaret loculos, in quibus delitescerent humanæ reliquiæ, ne & hæ sublegerentur furto. Extemplo Pater Julius paruit monitis, verum in Episcopo modicam invenit fidem; propter quod Deus illum severè castigavit. Die 29. Aprilis Anno 1610. cum is pranderet vel cenaret, vespa nescio unde allata ejus os involavit, ejusque linguam ita momordit, ut subito tumefactâ linguâ perdiderit loquendi facultatem, inde respirandi usum, & multò post vitam ipsam. Pater Julius vidit ipsum supra fasciculum sarmentorum, qui injiciendus erat in focum, & paulò post vidit illum tanquam perdicem involutum chartæ, torrendum inter ignis purgatorij prunas, uti mihi persuadeo, apparendo illi in hac forma, qui poterat illum Deo commendare, quod & fecit. Subinde ventitabant illæ animæ ad audiendum ejus

P. Julius
monet Epi-
scopum,
sed frustra.

Episcopi
penæ.

K k

sacrum,

sacrum, prout fecit quidam ejus patruus Camillus Costa, vir expertus, qui duobus annis à morte venit ex loco obscuro, in quo erat inclusus cum multis aliis, ut ejus sacro interesset. Et certè ab ejus sacrificio plurimùm poterant sperare illæ animæ propter ejus fervorem, & applicationem plus quàm usitatam ab eo adhibitam.

Ejus imago in veste Sacerdotali.

Ipsi etiam in hac vita refundebatur centuplum.

Vidi figuram calamo depictam, vel potius imaginem Patris Julij, & omnium ejus majoris momenti revelationum & visionum, maximè quas habuit tempore sacrificij, quæ charta, quam nunc penes me habeo, fuit postea in tela depicta coloribus, & penicillo, & asservatur quadrum illud in nostra bibliotheca Collegij Maceratenfis, & aliud quoddam in tricliniæ Collegij Paulani, & forsan etiam aliis in locis, id quod me later. In hac imagine exprimitur Pater Julius in veste sacerdotali, cum ad aram operatur, flammæ ipsi exeunt ab ore, ad exprimendum illum maximum, quo orabat, & immolabat, fervorem, sicut dicitur in explicatione ejus figuræ similitudine ductâ ab explosione tormenti militaris, & à rugitu leonum. Tantus enim erat ejus spiritus impetus, quo protrudebantur ex ore clamores & rugitus, ut sæpe ipsorum vehementiâ & impulsu ignivomorum flatum ipse in aëra elatus toto cum corpore subsultaret. Subtus illud altare delineatus est locus lustricus ad significandum magnum illum animarum numerum, quæ ipsi apparebant orantes suffragia. Duo Angeli ex alto cœlo spargunt identidem auream pretiosis ex rosis pluviam, pecuniæ genus omne, gemmas & margaritas partem altaris in utramque. Cum enim ipse operabatur divinis, sæpe hujusmodi remunerationem accepit à Deo, quâ ipsi etiam in hac vita refundebatur centuplum, ac labores & conciones abunde compensabantur, prout Angeli ipsi, qui profundebant thesauros, ipsi interpretabantur, & ipsi contra tot indulgentiarum thesauris expungebant nomina, quib' adhuc illi pij manes teneban-

tenebantur obstricti, educendo ex illis carceribus magnam eorum numerum, nisi nos paucos duntaxat brevitatis studio hic enumeraverimus.

Pro consolatione nostrorum Patrum ac Fratrum illud duntaxat dicam, quod Pater Julius pluribus in locis affirmat, etsi multi ipsi pij manes nostrorum apparuerint, defuncti in terris etiam longinquis, de quorum nec quidem morbus intelligi potuisset, nihilominus illos, qui ipsi apparuerint, non fuisse atrocissimis afflictos pœnis, & cruciati-
 bus, sicut, cum vidit animam nostri Fratris Stephani Albanensis de Dulcigno in mari, in quo versabatur continuo submergendus, & navium una ipsi suppetias venit, ne combiberet aquam salis, quæ erat ejus pœna, quod in vita superfluum bibisset vinum. Fecit pro illo ad aram, & post aliquot menses eum in libertatem filiorum Dei asseruit. Navim illam suppetiatum venientem ait esse suffragia societatis. Pari ferè modo de alio nostro fratre, qui brevissimi temporis spatio Iustrias fuit inter pœnas detentus, recenter Pater Jacobus Aniellus in sua compendiosa relatione, quam de Patre Julio ad P. Mutium Vitelleschum misit Neapoli, constante ex meris rebus jurejurando depositis, paulo post ejus obitum, & sic habet. *Frater Caesar Paulinus mihi dixit. Cum Frater Vincentius Maria Fundi de Massa luëtaretur cum morte, circa septimam vel octavam horam audiuisse se ex cubiculo ejus magnum strepitum & tumultum. Circa duodecimam attulisse se Patri Julio lumen, qui vocato ad se fratri Casari dixerit, venisse Acheronticos satellites, & edidisse magnos strepitus in cubiculo fratris Vincentij Mariae, cum non procul abesset à morte. Vixit optimè, discessit ad purgatorium carcerem, & tantum quatuor illic horis subsistendum fuit. Venit ad me totus gloriosus, mihiq; revelavit permulta, postea evolavit in cælum.* Hucusque Relatio. Et quamvis Pater Julius non dixerit se adjuvisse illam sanctam animam ante & post mor-

Frater Ste-
phani de
Dulcigno
in purga-
torio pœna.

Frater Cas-
sar Pauli-
nus ab eo
adjuvus.

tem, nihilominus ex narratione est valde verisimile, ejus orationibus non mediocriter & ad bene moriendum contra Dæmones fuisse adjutam, & postea ex illis pœnosis cruciatibus eductam.

Anima fratris ejus purgabatur in mari.

Josephi Nacheri in crypta.

Domini Antonij Angelucci.

Domini Capitanei Valerij Frontonis.

Domini Juliani de Pandolpho.

Diversa esse loca, & diversas quoque pœnas dari, quibus pij manes eriventur, observari potest ex variis revelationibus Patri Julio factis. Anima fratris ejus, quem paulò ante dixi, purgabatur in mari. In obscura crypta vel caverna subtus montem cruciabatur anima Domini Josephi Nacher, & Pater Julius illum vidit cum vulnere in capite, ex quo per totum corpus decurrebat sanguis incensus, & illum perurebat. Oravit pro ipso, & vidit illum ex obscuro illo antro prodeuntem in forma infantuli trium annorum, stolâ indutum candidâ, ac manu Angeli in paradysum introductum. In quodam religiosorum cœnobio vidit ante paradysum stare animam Domini Antonij Angelucci, Vicarij Domini Cardinalis Aldobrandini Ravennæ. Inter moriendum bis ter ipsi apparuerat, commendans se ejus orationibus, qui nihil sciverat de ejus morbo, post mortem in forma adolescentis quindecim annorum ei se obvium in cœnobio, quod dixi, præbuit, ut se liberum à pœnâ, quam pateretur, assereret, Pater Julius, quia parentela tenerius eum, quam voluisset, commoverat, solatus est eum verbis per humanis, ac promissis, verùm brevi se expedivit cum utriusque dolore.

Eodem modo purgandam vidit animam Domini Capitanei Valerij Frontonis strenui bellatoris ex antiqua Maceratensium nobilitate, viri recti & justi: per ejus orationes quinquaginta annis post mortem ipsi apparuit in habitu Monachi candidi, cum recta tenderet in paradysi gaudia. In forma nautæ, qui quotidie occupabatur, & sudabat in onerandis, & evacuandis navibus vidit torqueri multos per annos animam Domini Juliani de Pandolpho Compagnoni,

pagnoni, quòd magis in externo, quàm in interno adhæserit inimicitis unius sui cognati, pacem tum demùm complexus, vita cùm fugeret. Quo tempore visus est Dæmon exire ejus de conclavi in forma canis per scalas deorsum ululantis; 28. Augusti Anno 1610 Pater Julius divinitus scivit ejus liberationem. Anima cujusdam juvenis, qui altera die à ministro Justitiæ plectendus erat, apparuit ipsi manifestè sub noctem, petens ejus orationes. Anima Dominae Hippolytæ Rufæ, (fuerat uxor Domini Ottonis de Marra) vix corpore emigraverat, cùm è vestigio insequitur Patrem Julium, rogans & obsecrans, ut se commendaret Deo, id quod perseveravit facere triduo, & trinoctio; donec pro ea fecit ad aram, nam postea non amplius comparuit. Quadam die cùm videret magnam turmam armatorum equitum nigro vestitu silentio transvehentem cum mœstissimo horrore, cupidus sciendi, quid sibi vellent, intellexit inter illos esse animam Antinori nobilissimi Florentini, Archiepiscopi Pisani, qui hoc modo sua purgabat peccata. Fuerat hic magnus Patris Julii amicus in vita, comperit postea eum illo ipso temporis momento obiisse, quo habuit visionem, ut ipsum Deo commendaret, quod fecit perquam ferventer.

Vellem equidem hic pro consolatione eorum omnium, qui quasi jus quoddam ad hoc ex cognatione & sanguine trahunt, animas recordari à Patre Julio visas in igne lustrico, & jam salutis certas, sed magna eorum scriptorum pars, in quibus Pater Julius dicit se eas referre, intercidit, & contexit catalogum, in quo præter jam à me adductas, etiam mentionem facit animæ sororis suæ Vincentiæ, & alius sanctimonialis sororis Victoriæ, cujusdam fratris Germani Cæsaris, cujusdam suæ neptis filia Domini Mercurii fratris sui, Domini Joannis Baptistæ de Afflicto, Dominae Lucretiæ Filomarinæ, Dorotheæ de Padullo cum pulchra vi-

Anima Ju-
venis capi-
te plecti.

Dominae
Hippolytæ
Rufæ.

Anima An-
tinori nob.
Florentini.

Facit men-
tionem
complu-
rium ex
suis cogna-
tis, affini-
bus &c.

Etiā de
quibus-
dam.

Patribus
societatis.

Splendor
in solitus
ab ejus sa-
crificio.]

fione Comitissæ de Briatico optimæ aniculæ annorum 80. tertium visæ, cum faceret pro eâ; Dominæ Juliæ Milani, uxoris Domini Antonii Carmignani, Catharinæ Vagliæ sanctimonialis de Casa, virtutis non vulgaris fæminæ. Cujusdam sui Domini cognati Petri Antonii Gratiani, Episcopi Averfani in Monte Marra. Episcopi de Monte Feltro Petri Cartolani, Domini Principis de Bisignano Domini Herculis Papacodæ: Dominæ Martiæ Domini Horatii Lepidi uxoris, quos conspexit in loco salutis. Patris Vincentii Brunii, P. Joannis Baptistæ Perusei, P. Julii Plani è nostra societate, de quibus dicitur postea in Visionibus, prout illos vidit in gloria. Omnes juvit Pater Julius orationibus, eleemosynis, & multò magis sacrificio Missæ, quod cum aliquando offerret pro anima supra dicti Josephi Nacher, & pro unâ nostræ societatis, ostensum est illi, illam Missam miro rutilasse splendore, ut non tantum locus, in quo eam dicebat, impleretur luce, sed insuper etiam quasi maximus in nocte ignis propagaretur usque ad ipsum lustrici ignis locum manifesto argumento, quantum efficacis auxilii ad pios manes pertineret.

CAPUT III.

Instinctus interni.

Monitor
ejus inter-
nus Instin-
ctus.

Quando Pater Julius vel aberat procul, vel aliter impeditus non poterat admoneri de proximorum necessitatibus, non defuit, qui eorum loco id studiosè faceret, ad velificandum ejus genio semper ad ferendam opem prompto & propenso. Monitor isthic erat certus quidam internus instinctus, qui ejus animo, quantum opus esset, totum repræsenteret. Multa diximus in decursu vitæ, & potissimum in capite de spirituum discretionem, ubi indica-

tum,